

statsadvokatens afgørelse om tiltalspørgsmålet tilvejebringes hurtigst muligt, og at beslutningen om tiltalen ikke skal afvente yderligere efterforskning, som statsadvokaten eventuelt ønsker foretaget.

Under henvisning til begrundelsen for det spørgsmål, der er stillet til justitsministeren, kan jeg i øvrigt oplyse, at anklagemyndigheden er meget opmærksom på, at sagsbehandlingstiden - og herunder efterforskningen - i straffesager ikke må blive unødigt langvarig.

Bla. med henblik herpå har jeg senest ved min meddelelse nr. 12/1998 af 4. november 1998 etableret en ordning, hvorefter politimestrene via statsadvokaterne bl.a. skal indberette samtlige domme i straffesager, der indeholder en udtrykkelig vurdering af sagsbehandlingstiden. Denne ordning giver både statsadvokaterne og rigsadvokaturen et bedre grundlag for det løbende tilsyn med politikredsenes tilrettelæggelse af behandlingen af straffesager.

Dette tilsyn føres i øvrigt bl.a. på grundlag af en række andre ordninger om indberetninger fra politimestrene til den overordnede anklagemyndighed og som led i statsadvokaternes løbende behandling af konkrete sager fra politikredsenes.«

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten for København, Frederiksberg og Tårnby, der bl.a. oplyser følgende:

»Med hensyn til de trufne dispositioner synes spørgsmålet navnlig at vedrøre det påståede misforhold, der består i, at der blev rejst sigtelse for drab i 22 tilfælde, hvorefter påtale i sagen for drab senere blev opgivet i samtlige tilfælde.

Spørgsmålet synes således i væsentlig grad at være baseret på den misforståelse, at grundlaget for en sigtelse i det væsentlige skal være det samme som grundlaget for en tiltale, eller med andre ord, at politiet ikke bør fremsætte en sigtelse, medmindre der allerede på tidspunktet for fremsættelsen af sigtelsen kan antages at foreligge tilstrækkeligt grundlag for derefter at rejse tiltale. Sådan forholder det sig imidlertid ikke. En sigtelse rejses sædvanligvis, når der er grundlag for at rette mistanke af en vis styrke mod en bestemt person for at have begået en lovovertrædelse, f.eks. et eller flere drab. Sigteisen danner herefter grundlag for den videre efterforskning af sagen, herunder ved afhøring af den mistænkte, der gennem sigtelsen har opnået en beskyttelse, dels ved at blive foreholdt og dermed at kunne indrette sig på, hvad politiets

mistanke retter sig imod, og hvilken tiltale der i værste fald kan tænkes rejst i sagen, dels ved at opnå de i retsplejeloven foreskrevne retsgarantier, der gælder for sigtede, herunder retten til at få bistand af en beskikket forsvarer.

En sigtelse fremsættes således i almindelighed allerede, når der foreligger en vis mistanke mod en bestemt person, der skal afhøres i sagen, og dermed som regel, før efterforskningen er afsluttet, og dermed før der kan træffes beslutning om tiltalspørgsmålet. Såfremt den fortsatte efterforskning måtte vise sig ikke at føre til en styrkelse af det foreliggende mistankegrundlag, eller måske ligefrem svækker det, vil påtale derefter blive opgivet, som regel i henhold til retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, således som det er sket i nærværende sag. Efter denne bestemmelse kan påtale i en sag mod en person, der er sigtet, helt eller delvis opgives i tilfælde, hvor videre forfølgning ikke kan ventes at føre til, at den sigtede findes skyldig. Retsplejeloven forudsætter således udtrykkeligt, at der kan fremsættes sigtelse på et grundlag, der ikke senere kan føre til tiltale, hvilket da også jævnlige sker, også i sager, hvor der har været rejst sigtelse for drab.

....

Jeg skal endvidere i denne sammenhæng fremhæve, at den beskyttelse, der ligger i fremsættelsen af en sigtelse, jf. ovenfor, naturligvis i særlig grad er påkrævet i sager af stort omfang, og at det derfor i nærværende sag ville have været uønskeligt at slække på de retsgarantier, der tilkommer den mistænkte, f.eks. ved at kræve et stærkere mistankegrundlag end ellers for fremsættelsen af en sigtelse, blot fordi sagen har et større omfang end andre sager.«

Statsadvokaten har endvidere oplyst, at han foranlediget af den konkrete sag har aftalt med Politidirektøren i København, at visse sager så tidligt som muligt skal forelægges for og drøftes med statsadvokaten, navnlig forinden der tages stilling til iværksættelsen af større foranstaltninger som f.eks. anholdelse og forsøg på at få den sigtede varetægtsfængslet.

Ad spm. nr. S 807

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det forelø-